

Nr 272.

Av herr **Henriksson m. fl.**, om *ändrade grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst.*

I årets statsverksproposition föreslås att dyrtidstilläggen till befattningshavare i statens tjänst, även under nästa budgetår, skola utgå i visst förhållande till levnadskostnadsindex.

Helt naturligt vore det önskvärt, att en sådan höjning av prisnivån å vissa större näringsgruppers produkter, framförallt jordbrukets, kunde åvägbringas, att dessas indextal komme att framstå i en mer rättvis och jämbördig relation till den för statstjänarnas dyrtidstilläggs grundläggande indexsiffran.

Vid sådant förhållande vore anspråket på ett bibehållande av tjänstemannagruppens löneställning starkare motiverad.

Oavsett den prisförbättring som obestriddigen inträtt å vissa produktpriser, beroende på den statliga prisreglering som redan genomförts, så har dock den allmänna prisnivån å jordbrukets alster icke undergått sådan stegring eller livsmedelspriserna härav rönt sådan påverkan, att ett bibehållande av dyrtidstillägget på grund därav samt under nuvarande förhållanden kan med tillbörlig styrka motiveras.

Givet är att den betydande inkomstminskning, som vissa för landets ekonomiska bärkraft viktiga näringsgrupper icke minst under senaste året fått vidkännas, måste i ej ringa mån hava återverkan på statstjänarnas löneställning.

Det förtjänar i detta sammanhang påpekats, att jordbruksprodukternas inkomstprisindex för närvarande ligger under 1913 års prisnivå. Även om någon prisstegring å en del animala produkter skulle kunna emotses, så kommer detta troligen ej att i nämnvärd mån höja levnadskostnaderna.

Ett borttagande av dyrtidstilläggen i sin helhet för samtliga kategorier av statstjänarna, om vilket krav från olika håll tid efter annan framkommit, vore måhända berättigat med hänsyn till det ekonomiska läget och den sjunkande nationalinkomsten, men häremot framstår olikformigheten i löneställning mellan nyreglerade och oreglerade verk som ett hinder. En dylik åtgärd skulle därför medföra, att relationerna i den uppkomna löneminskningen komme att framstå såsom en orättvisa mellan olika lönegrupper.

En beskärning av dyrtidstilläggen, gående ut på att de helt slopas för tjänsteinnehavare i nyreglerade verk, samt i lämplig proportion minskas för befattningshavare i de oreglerade, måste därför anses vara mera riktig och av omständigheterna påkallad.

Vi hemställa därför,

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring i de av Kungl. Maj:t föreslagna grunderna för dyrtidstilläggens utgående att dyrtidstillägg å nyreglerad avlöning helt slopas, samt att å oreglerad avlöning procenttalet för dyrtidstillägget utgår med en tredjedel av talet för levnadskostnadsökningen enligt socialstyrelsens index.

Stockholm den 23 januari 1934.

And. Henriksson.

Anton Pettersson.

Allan Holstenson.

John Gustavson.

L. Tjällgren.

*Joh. Johansson,
Friggeråker.*
